

GELOOFSVRAGEN

Vraag het aan Theo

Marc STEEN

- Bij tijdgenoten stond Jezus als wonderdoener bekend
- Jezus doet wonderen niet voor de show of uit eigenbelang

Dat Jezus op de een of andere manier een wonderdoener was, hoeven we niet te betwijfelen. Zo stond hij overigens ook bij zijn tijdgenoten bekend. Over Jezus' wonderactiviteit bestaan er niet alleen buitenbijbelse getuigenissen, maar de evangeliën bevatten ook zoveel wonderverhalen dat we ons moeilijk kunnen voorstellen dat er geen gebeurtenissen in Jezus' leven aan beantwoorden.

In de evangeliën vinden we trouwens een aantal belangrijke samenvattende passages over Jezus' optreden waarin de wonderen uitdrukkelijk worden vermeld, zoals Marcus 1, 32-34. Verder zijn er ook een aantal authentieke Jezuswoorden waaruit mag blijken dat Jezus wonderen volbracht, zoals Lucas 11,19 en Lucas 13,32.

Volgens de evangeliën betwisten Jezus' tegenstanders niet dat Hij wonderen verrichtte, maar wel dat Hij die namens God zou verrichten (Marcus 3,22). Wel die-

nen we steeds voor ogen te houden dat een 'wonder' in de context van het evangelie allereerst op iets anders doelt dan datgene waaraan wij moderne westerse mensen spontaan denken.

Wij denken namelijk meteen, en vaak ook met enige argwaan, aan een onverklaarbare, uitzonderlijke, sensationele gebeurtenis. Een evangelisch wonder daarentegen betreft niet een of andere 'sensatie', maar veeleer een signaal of teken van Gods heil. De gelovige blik en betekenis is essentieel. Opvallend is dat het Johannesevangelie de wonderen meestal 'tekenen' noemt en dat Lucas spreekt over de 'krachtige daden' van Jezus. Deze terminologie legt niet de nadruk op het miraculeuze.

Welke wonderen deed Jezus dan? Dat Hij zieken genas en bezetenen tot rust bracht en bevrijdde, mogen we aannemen. We merken dat de evangelisten vertellen hoe Jezus de strijd aanbindt tegen allerhande ziekten en kwalen, die volgens het wereldbeeld van die tijd met demonen en vernietigende krachten werden geassocieerd. Opvallend is dat Jezus de hele mens wil genezen. Hij wil mensen niet enkel fysiek herstellen, maar ook sociaal en religieus. Hij haalt hen weg uit hun isolement en vervreemding. Het vergeven van hun

Gebeurden de wonderen van Jezus waarover de evangeliën vertellen echt? Theo heeft twee afleveringen nodig voor een goed antwoord. Eerst behandelen we de wonderen zelf, nadien hun bedoeling.

zonden beschouwt Hij als het helen van een ingrijpende kwaal. Jezus doet geen wonderen voor de show of uit eigenbelang. Integendeel, waar mensen in Hem geïnteresseerd zijn omwille van het miraculeuze, deinst Hij terug. Hij wil geen wonderen doen voor sensatiezuchtigen (Lucas 23,8).

Vaak weerklinkt Jezus' refrein: „uw vertrouwen heeft u gered”. Jezus heeft kennelijk weet van de eenheid van lichaam en geest en doet een beroep op de nog aanwezige krachten in de mensen zelf.

Tegenstanders betwisten niet dat Jezus wonderen doet, maar dat Hij het namens God doet

Er heerst natuurlijk meer twijfel aangaande de historiciteit van de zogenaamde natuurwonderen van Jezus zoals het stillen van de storm, het broodwonder, het wonder in Kana. De feiten zijn moeilijker aan te nemen. Ze zijn niet betuigd door Jezuswoorden. Ze worden sterk symbolisch vertolkt en sommige worden beschreven vanuit oudtestamentische modellen en motieven. Dit neemt echter niet weg

dat er achter de verhalen bepaalde herinneringen aan merkwaardige gebeurtenissen uit Jezus' leven kunnen liggen. Welke precies kunnen we niet meer achterhalen. In elk geval ligt het accent daar niet op.

De verhalen over het broodwonder en de wijn in Kana hebben een eucharistische betekenis en willen vooral verkondigen wie Christus is en hoe onuitputtelijk zijn zelfgave voor ons is. Ze roepen uit dat in Jezus de messiaanse tijd is aangebroken, want een maaltijd en goede wijn in overvloed staan in de Bijbel voor het messiaanse Rijk (Jesaja 25,6-8).

En de dodenopwekkingen? Ze worden vermeld in het antwoord van Jezus op de vraag van Johannes de Doper (Lucas 7,22). De dodenopwekkingsverhalen bij Marcus, Matteüs en Lucas vallen bovendien ook niet op door een sterk symbolische tendens. Een vraag hierbij is ook wel of de dood in Jezus' cultuur hetzelfde betekent als de dood volgens onze huidige medische normen.

Reacties op deze bijdrage en nieuwe vragen voor de rubriek zijn welkom bij *Kerk & Leven* • Vraag het aan Theo, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of via geloofsvragen@kerknet.be.

Theoloog Balasuriya overleden

De bekende Aziatische bevrijdingstheoloog en mensenrechtenactivist Tissa Balasuriya, oblaat van de Onbevleete Maagd Maria, is overleden in Sri Lanka. Hij werd 89. Balasuriya was bekend voor zijn interreligieuze activiteiten, maar kwam in conflict met Rome na de publicatie van zijn boek *Maria en de menselijke bevrijding*. In 1994 startte de Congregatie voor de Geloofsleer een onderzoek en vroeg ze hem een aantal standpunten over ondermeer de erfzonde en de bevrijdende rol van Christus, strijdig met de kerkelijke leer, te herroepen. Balasuriya weigerde en werd geëxcommuniceerd. Een jaar later ondertekende hij alsnog een geloofsverklaring en werd zijn excommunicatie opgeheven.

Nieuwe patriarch van Alexandrië

Benedictus XVI bevestigde bisschop Ibrahim Isaac Sidrak als de nieuwe patriarch van Alexandrië van de koptisch-katholieke Kerk. Mgr. Sidrak volgt daarmee kardinaal Antonios Naguib (77) op die om gezondheidsredenen aftreedt. Met de aanstelling van de 57-jarige Sidrak openen zich nieuwe perspectieven voor de samenwerking met de ook nog relatief jonge nieuwe koptisch-orthodoxe patriarch Tawadros. Deze staat erom bekend dat hij de oecumene goedgezind is en de samenwerking tussen de christelijke Kerken in Egypte wil versterken, opdat die met één stem zouden kunnen spreken. (IVH)

Droom wordt engagement voor het leven

Twée West-Vlaamse twintigers starten in Congo een school voor kinderen met een mentale beperking

Ilse VAN HALST

In september 2012 vertrokken Naomi Heijerick en Liesbeth Desramault naar Congo. Twee prille twintigers, twee vriendinnen, beiden leerkracht in het buitengewoon onderwijs. „Veel vriendinnen studeerden in het buitenland, wij niet. Maar we droomden er wel van om er ook eens tussenuit te trekken en als vrijwilliger onze handen uit de mouwen te steken”, vertelt Naomi Heijerick uit Ieper. Na een zoektocht naar een geschikt project, belandden ze bij de Torhoutse lekenhulpster Liesbeth Marques, sinds 1955 werkzaam in Congo. In 2002 startte ze het project Mam Sa Ngol in Idiofa, op achthonderd kilometer van Kinshasa, om de levensomstandigheden van de lokale bevolking te verbeteren.

In Mam Sa Ngol sprongen beide meisjes bij in de kleuterschool, tot Marques hen vroeg om onderwijs uit te werken voor kinderen met een mentale handicap. Desramault: „Zij worden verstoten in de Congolese samenleving. De Congolezen denken dat zij bezeten zijn door de duivel en zijn bang dat ze zelf zullen sterven als ze deze kinderen aanraken.” Heijerick beaamt: „In het begin begrepen ze niet waarom wij ons om hem bekommerden. Het was ook moeilijk om de kinderen te bereiken. Via de lokale radio en tele-

Kinderen uit Idiofa luisteren ademloos naar juf Naomi Heijerick. © Mam Sa Ngol

visie lanceerden we een oproep. Onze eerste leerlingen waren een meisje van elf en een jongen van twintig. Toen we vertrokken telde ons klasje veertien leerlingen.”

Het was vechten tegen heel wat vooroordelen, maar het lukte. „De lokale bevolking, zelfs de ouders, waren ervan overtuigd dat deze kinderen niets konden en

dat het geen zin had om je met hen bezig te houden”, vertelt Heijerick. „Groot was hun verbazing toen ze na enkele weken hun naam konden schrijven en konden lezen.”

Apetrots

Beetje bij beetje werkten de meisjes zo aan een mentaliteitswijzi-

ging. „De ouders kwamen naar een oudercontact. Ze waren dankbaar en best trots op hun kinderen. De eerste weken kwamen die in vuile kleren en niet gewassen naar school, maar na een tijdje merkte je dat hun ouders hen echt begonnen te verzorgen”, vertelt Heijerick. Haar vriendin bevestigt: „De kinderen zelf waren

ook fier en gelukkig. Ze maken vriendjes op school en dansen door de straat al zingend ‘Wij mogen naar school!’ Ontroerend.”

„Integratie is nog een groot woord voor wat hier aan het groeien is, maar de lokale bevolking beseft inmiddels dat deze kinderen wel degelijk iets kunnen aanleren en iets kunnen betekenen voor de maatschappij”, besluit Desramault. Het verhaal is nog niet af. Beide meisjes keerden eind vorig jaar terug naar België, maar gaven hun project door aan twee lokale leerkrachten en een directrice. „Ter plaatse nemen ze de organisatie ter harte, wij houden contact om hen pedagogisch te begeleiden, zoeken bruikbaar materiaal en giften.”

Beiden blikken vol fierheid terug: „We zijn best trots. We trokken naar Congo zonder vastomlijnd plan en stampten uiteindelijk een schoolje uit de grond voor verstoten kinderen. Een project dat een engagement voor het leven wordt, want we blijven ons hiervoor inzetten.”

Giften met fiscaal attest zijn welkom op rekening BE88-431-0058501-77 BIC KREDBEBB van Ontwikkelingshulp Geneesh, Campus Gasthuisweg O&N2 Herestraat 49-B400, 3001 Leuven met vermelding van 'Liesbeth Marques Idiofa-RDCongo'.